

№ 24/1957.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 24/1957 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om åtgärder för förhindrande av oljeskador, förorsakade av fartyg. (№ 24/1957)

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget värdsammast framhålla följande:

Av regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om åtgärder mot oljeskador genom fartyg framgår, att lagstiftningsinitiativet är ett led i förverkligandet av det syftemål, som uppställdes vid en internationell konferens år 1954 och som resulterade i en internationell, även av Finland biträdd konvention till förhindrande av havsvattens förorening genom olja. Av propositionen framgår vidare, att vår nuvarande lagstiftning saknar enhetliga stadganden för avvärjande av oljeskador. Utskottet citerar ur propositionen följande: "Visserligen ingår i I kap. 24 § lagen om vattenrätten (31/02) ett allmänt stadgande, enligt vilket i vattendrag ej får införas, utkastas eller kvarlämnas avfall eller annat, varav skada förorsakas eller prövas kunna komma att uppstå, och detta stadgande skall enligt VII kap. 13 § lagen om vattenrätten tillämpas även i fråga om territorialvatten. Däremot saknas i vår lagstiftning bestämmelser, som skulle förbjuda oljeuttömning i vattenområden utanför finskt territorium. Likaså förutsätta vissa andra bestämmelser i oljeskadekonventionen, såsom redares åliggande att förse fartyg med anordningar mot utflöde av spillolja och skyldigheten för ägare av hamn att inrätta anordningar för mottagning av oljehaltig blandning från fartyg, lagstiftningsåtgärder. Regeringen har sålunda funnit det nödigt att avlåta bifogade lagförslag om åtgärder mot oljeskador genom fartyg."

Av det citerade kan utläsas, att förbud mot förorenande av havsvatten redan finnes i vår vattenrättslagstiftning och att lagstiftningen främst syftar till åtgärder, som förbjuda oljeuttömning utanför finskt territorialvatten. Nu gäller ju rikets lag om vattenrätt också för Åland, varför 1 § i landskapsstyrelsens förslag icke innehåller något nytt för vår lagstiftning. Genom landskapslag kan nu ifrågavarande förbud icke utsträckas till vattenområde utom Åland, ej heller kan i landskapslag stadgas om åtgärder, som skola vidtagas ombord på fartyg för förhindrande av oljeskador. Även om landstinget sålunda kunde lagstifta i ämnet, kan landskapslagstiftningen icke sträcka sig längre än vattenrättslagen redan gör. Då därtill kommer, att landskapet saknar möjligheter att utöva effek-

-2-

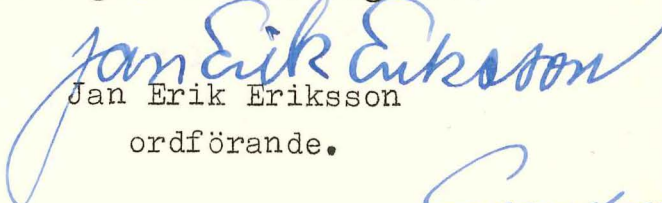
tiv kontroll över efterlevnaden av landskapslagen, synes denna icke komma att få den betydelse som landskapsstyrelsen avser. Utskottet utgår även ifrån att de åtgärder, som i riket vidtagas på grund av rikslagen, skola sträcka sina verkningar även över de vattenområden inom landskapet, vilka närmast kunna beröras av nu ifrågavarande skadegörelse.

Den föreslagna landskapslagen synes därför obehörlig, åtminstone för närvarande. Vid en framtida revidering av vattenrättslagstiftningen för landskapets vidkommande kan frågan tagas upp ånyo och åtgärder vidtagas, beroende av de erfarenheter, som erhållits av verkningarna utav rikslagstiftningen.

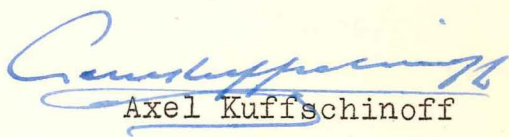
Utskottet får därför för landstinget värdsammast föreslå,
att landstinget ville förkasta lagförslaget.

Mariehamn den 26 november 1957.

På lagutskottets vägnar:.

Jan Erik Eriksson

ordförande.

Axel Kuffschinoff

sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Nils Dahlman,
Gustaf Jansson, August Johansson och Herman Mattsson.